

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
25-12-2009

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς

τὸν περὶ ἡμᾶς Ἱερόν Κλήρον καὶ τὸν Εὐσεβῆ Λαόν

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Οἱ διεθνεῖς συνθήκες, οἱ συγκυρίες καὶ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα διαμορφώνουν τὴν προσωπική, τὴν κοινωνική καὶ τὴν ἐθνική μας ζωὴ δὲν παρέχουν τὸ κατάλληλο ἔδαφος γιὰ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὴν ἐφετινὴ Ἐγκύκλιο τῶν Χριστουγέννων μὲ ἓνα προλογικὸ κείμενο γεμᾶτο ἀπὸ συναίσθημα, ἀπὸ λυρισμὸ καὶ μὲ ἀσυγκράτητη τὴν ἔκδηλη χαρὰ γιὰ τὸ παμμέγιστο λυτρωτικὸ γεγονὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὑπάρχει ἓνα αἶσθημα ἀνασφαλείας στὸ λαό μας, μιὰ ψυχολογία ἀστάθειας γιὰ τὴν οἰκονομία μας καὶ ἓνα ἐναγώνιο ἐρώτημα γιὰ τὴν ἀναρχία καὶ τὴν ἀμφισβήτηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτη καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένων ἀξιῶν τῆς ζωῆς. Ποῦ, λοιπόν, καὶ πῶς νὰ σταθῆ ὀρθίος καὶ εἰρηνικὰ ἀγωνιζόμενος ὁ χριστιανὸς ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας γιὰ νὰ περάσῃ ἄθικτος καὶ ἀκέραιος ἀπὸ τὶς συμπληγάδες τῶν δοκιμασιῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἢ πιὸ αἰχμηρὴ εἶναι ἢ ἀπογοήτευση καὶ ἢ ὀπισθοδρόμηση;

Μέσα από μια άλλη οπτική γωνία μπορούμε να διαπιστώσουμε και να ερμηνεύσουμε μια πραγματικότητα που φανερώνει τα σημεία της αντίστασως απέναντι στην επίθεση της αθεΐας, της τεχνητής απογνώσεως και της έκθεμελιώσεως τῶν πάντων. Είναι ή ταυτόχρονη από τους κατασηματάρχες και τους επιχειρηματίες, τῶν **Αθηνῶν**, της **Θεσσαλονίκης**, και ὅλων τῶν πόλεων της **Χώρας** μας, γενική εμφάνιση τῶν καταστημάτων από τῶν ἀρχῶν τοῦ **Νοεμβρίου**, με τους χριστουγεννιάτικους διακόσμους και τους ἐόρτιους στολισμούς τῶν βιτρινῶν και ή πλούσια χρήση τοῦ πολύχρωμου φωτισμοῦ ὡς ἀπαύγασμα τοῦ φωτός της γνώσεως που ἀνέτειλε στη **Βηθλεὲμ** ἀπὸ τὸ **Σπήλαιο** της **Γεννήσεως**. Ἀλλὰ και τοῦ ἀδιαμφισβήτητου φωτεινοῦ **Ἀστέρα** στοὺς **Οὐρανούς**. Τὸ νὰ ἔχη ή ὅλη αὐτή παρουσία ὡς ἐπιδίωξη και τὸ νόμιμο κέρδος, εἶναι κάτι τὸ θεμιτὸ και ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Ἀλλὰ, πρὸς δόξαν **Θεοῦ**, ἐν ὄψει τῶν **Χριστουγέννων** ἐφωτίσθηκαν και ἐκοσμήθηκαν ὅλες οἱ πρωτεύουσες και οἱ πόλεις της **Εὐρώπης**, ἀλλὰ και τῶν ἄλλων ἠπειρῶν. Οἱ ἐκπληκτικοὶ φωτισμοὶ και τὰ πανύψηλα ὀλόλαμπρα χριστουγεννιάτικα δένδρα στὶς παραδοσιακὲς κοσμοπολίτικες πλατεῖες μαζὺ με ὕμνους κλασσικῆς και ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνεβάζουν τὴν ψυχικὴ διάθεση τοῦ κόσμου για νὰ στοχασθῆ τὰ τοῦ **Θεοῦ** ξεκινώντας ἀπὸ τὸ **Σπήλαιο** της **Βηθλεὲμ** και φθάνοντας στοὺς μεγάλους καθεδρικοὺς **Ναοὺς** της πανανθρώπινης χριστιανωσύνης.

Ἔχοντας ἔτσι ἓνα καλὸ ἀποκούμπι μπροστὰ στη σύγχρονη σφοδρότητα τῶν συγκρούσεως και της συγχύσεως τῶν πάντων, και ὄντας τούτη τὴν ὥρα μέσα στη λειτουργικὴ πληρότητα της **Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας** μας, ὅπου βασιλεύει ή ἀρμονία της πίστεως, προσεγγίζομε τὸ «**χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον**» της ἐνανθρωπήσεως τοῦ **Υἱοῦ** και **Λόγου** τοῦ **Θεοῦ**, και κλίνομε εὐλαβικὰ τὸ γόνυ της εὐσεβείας ἐνώπιον τοῦ προφητευθέντος **Ἐμμανουήλ**. «**Πλήρωμα τοῦ χρόνου**» ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος **Παῦλος** τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποία «**ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο**» και ὁ **Θεὸς** «**ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ**». Ὁ **Χριστός**, ὁ προαιώνιος ὡς **Θεὸς** και ὁ ἔγχρονος ὡς ἄνθρωπος, ή ἐλπίδα

καὶ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ στοργὴ καὶ ἡ συγχώρησις, τὸ ἄνοιγμα τοῦ οὐρανοῦ στὴ γῆ καὶ ἡ ἀπαντοχὴ, ὁ ἄδυτος ἥλιος καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερο γιὰ ὅλη τὴν πλάση.

Βηματίζοντας πρὸς τὸ **Σπήλαιο** τῆς **Βηθλεέμ**, γιὰ νὰ συναντήσωμε τὸν **Χριστό**, τὸν **Ἐμμανουήλ**, συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν ὄντων δὲν εἶναι ζήτημα γνώσεως, ἀλλὰ εἶναι ἀντικείμενο πίστεως. Δὲν ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὸν **Θεό**. Τὰ ὄρατὰ τὰ ἀνακαλύπτει ὁ ἄνθρωπος μὲ τις φυσικὲς του δυνάμεις, μὲ τις αἰσθήσεις καὶ τὸν λογισμό. Τὰ ἀόρατα τὰ ἀποκαλύπτει ὁ **Θεός** μὲ τις ἐνέργειές του ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος ἀκούει τὸν **Θεό** νὰ τοῦ ὁμιλῇ, τὸν βλέπει διὰ μέσου τῆς δημιουργίας καὶ δέχεται τὴν ἀποκάλυψη διὰ τῆς πίστεως. Ἡ πίστη εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ ὄραση στὸν ἄνθρωπο, ἡ ὁποία τὸν ὀδηγεῖ στὴν ἀπόλυτη ἀποδοχὴ τῆς θείας ἀποκαλύψεως, ὅπως αὐτὴ ἐφανερώθη μὲ τὴν **Γέννηση** τοῦ **Χριστοῦ** στὴ **Βηθλεέμ**. Οἱ **Μάγοι** τῆς **Ανατολῆς** ὠδηγήθησαν ἀπὸ τὸ **Ἄστρο** καὶ ἦλθαν σὲ ἀναζήτησιν τοῦ τεχθέντος **Βασιλέως**, ὅταν δὲ εὑρῆκαν τὸ παιδίον στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ὑπεραγίας **Θεοτόκου**, «**πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσέφεραν αὐτῷ δῶρα...**».

Ἀπὸ τὸ προσκλητήριο τῆς **Ἐκκλησίας** καὶ ἐμεῖς ὀδηγούμενοι ἀναγόμεθα στὴν ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ τὴν ἐντὸς τῶν ἱερῶν **Ναῶν** μας τελουμένη, γιὰ νὰ προσφέρωμε ἐνώπιον τοῦ ἐνανθρωπήσαντος **Κυρίου** τὰ δῶρα τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας. Προσθέτομεν δὲ τὴν φωνὴ μας στὸ λόγο καὶ στὴν ὁμολογία τοῦ **Μεγάλου Βασιλείου**: «**Θεὸς ἐπὶ γῆς, Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, Θεὸς ἐν σαρκί ... ὁ μὲν νοῦς τῶν πραγμάτων ἐλάσσω, ὁ δὲ λόγος τῶν νοουμένων πάλιν καταδεέστερος**». Οἱ ἐκκλησιαστικὲς ἐορτές, ὅπως ἡ παροῦσα μεγάλη ἐορτὴ τῶν **Χριστουγέννων**, μὲ βάση εἰς αὐτὲς τὴν **Θεῖα Λειτουργία** καὶ τὴν συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴν τράπεζα τῆς ἁγίας **Κοινωνίας**, ἔχουν περιεχόμενο πνευματικὸ, οὐσιαστικὸ καὶ πραγματικὸ. Δὲν εἶναι μόνον

ἐπέτειοι ἱστορικῶν γεγονότων, ἀλλὰ συγχρόνως μυστικές ἐπαναλήψεις τῶν γεγονότων τούτων στὶς καρδιές τῶν πιστῶν.

Ἀδελφοί μου,

Ἐπάρχει στὴν **Παλαιὰ Διαθήκη** μιὰ ἐκπληκτικὴ προφητικὴ προσδοκία γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ **Λυτρωτοῦ** σὲ ποιητικὴ γλῶσσα : «**Ἡσυχου σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα, καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης, ὁ παντοδύναμός σου Λόγος ἀπ' οὐρανοῦ ἐκ χρόνων βασιλειῶν εἰς τὸ μέσον τῆς ὀλεθρίας ἤλατο γῆς**» (Σοφ. Σολομώντος ιη',14-15). Ἐμεῖς ἔχομε τὸ προνόμιο νὰ βιώνουμε ἀκαταπαύστως τὴν ἔλευση τοῦ **Σωτῆρος Χριστοῦ** στὶς συνειδήσεις μας καὶ στὶς σκέψεις μας. Ἄς ἀφήσωμε σήμερα κατὰ μέρος τὰ ἐπικίνδυνα προβλήματα τῆς «ὀλεθρίας» **Γῆς**, καὶ τοὺς πειρασμοὺς τῆς ψυχοφθόρου ἁμαρτίας, μὲ ὄπλα δὲ πνευματικὰ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν μετάνοιαν, ἄς μελωδήσωμε προσευχόμενοι πρὸς τὸν **Κύριον**· «**Ἡ γέννησίς Σου Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως...**», Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐξ ὕψους **Ἀνατολή**, δῶρο τοῦ οὐρανοῦ **Πατρὸς** δι' ἁγίου **Πνεύματος**, καὶ αἰώνια παρουσία διὰ τῆς **Ἐκκλησίας Σου** στὶς ψυχές μας, **Σὲ προσκυνοῦμε καὶ Σὲ λατρεύομε.**

Καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα.

Εἰρήνη στὸν κόσμον, ὑγεία καὶ ἀγιασμένη ζωή.

Χρόνια πολλά.

Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

fo Θεσσαλονικὴς Ἀνθίμος

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Σημείωσις : Νὰ ἀναγνωσθῇ ἀντὶ Θεοῦ Κηρύγματος, κατὰ τὸ Κοινωνικὸν τῆς Θ. Λειτουργίας τῆς **Παρασκευῆς τῶν Χριστουγέννων, 25^{ην} Δεκεμβρίου.**